

# Podstawa programowa

fizyka, etap III, zakres podstawowy, rok szkolny, od którego obowiązuje: 2024 / 2025, oficjalna Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 stycznia 2018 r. w sprawie podstawy programowej kształcenia ogólnego dla liceum ogólnokształcącego, technikum oraz branżowej szkoły II stopnia ze zmianami z dnia 28 czerwca 2024 r.

---

## Cele kształcenia - wymagania ogólne:

- I. Wykorzystanie pojęć i wielkości fizycznych do opisu zjawisk oraz wskazywanie ich przykładów w otaczającej rzeczywistości.
- II. Rozwiązywanie problemów z wykorzystaniem praw i zależności fizycznych.
- III. Planowanie i przeprowadzanie obserwacji lub doświadczeń oraz wnioskowanie na podstawie ich wyników.
- IV. Posługiwanie się informacjami pochodzącymi z analizy materiałów źródłowych, w tym tekstów popularnonaukowych i źródeł internetowych, oraz ocenianie wiarygodności źródeł.

## Zalecane warunki i sposób realizacji:

Przy uwzględnieniu kumulatywności wiedzy i umiejętności zdobytych w szkole podstawowej oraz ze względu na spiralny charakter kształcenia do podstawy programowej w zakresie przedmiotu fizyka dla liceum ogólnokształcącego i technikum wprowadzono nowe treści powiększające zasób wiedzy i kompetencji przedmiotowych zdobytych w szkole podstawowej. Stanowią one niezbędne uzupełnienie wykształcenia ogólnego w zakresie fizyki.

Uczenie fizyki powinno odwoływać się do przykładów z życia codziennego. Należy kłaść nacisk przede wszystkim na umiejętność identyfikacji zjawisk, znajomość warunków ich występowania i przebiegu, a także na umiejętność wyodrębniania zjawisk podstawowych w zjawisku złożonym oraz wskazania praw i zasad nimi rządzących. Ważnym elementem jest kształtowanie umiejętności budowania prawidłowych związków przyczynowo-skutkowych. Podczas zajęć fizyki wskazane jest, aby analiza jakościowa była priorytetowa w stosunku do analizy ilościowej. Sprawne wykonywanie obliczeń i oszacowań ilościowych jest ważną umiejętnością, ale nie może być uważane za główny cel nauczania fizyki w zakresie podstawowym. W związku z tym, realizując wymaganie, które nie dotyczy wprost obliczania konkretnej wielkości albo wymaganie dotyczące wprost analizy jakościowej, należy skupić się właśnie na tej analizie jakościowej zjawiska (przejawy zjawiska, opis zjawiska, warunki, przy jakich występuje). Przykładowo w przypadku wymagania z:

- 1) działu III pkt 2 nie ma konieczności obliczania wartości prędkości orbitalnej
- 2) działu IX pkt 4 nie ma konieczności obliczania częstotliwości dźwięku odbieranego przez obserwatora
- 3) działu IX pkt 5 nie ma obowiązku obliczania kątów załamania lub kątów granicznych (ale należy umieć opisać zjawiska załamania lub całkowitego wewnętrznego odbicia za pomocą tych pojęć).

Uczniowie kończący edukację w zakresie podstawowym powinni być przygotowani do funkcjonowania we współczesnym świecie oraz postrzegać rolę fizyki jako fundamentu techniki i różnych gałęzi wiedzy przyrodniczej. Należy rozbudzać w nich ciekawość świata i umiejętność poszukiwania wiedzy, jednocześnie rozwijając krytyczne podejście do informacji i opinii. W tym procesie kluczową rolę odgrywa nauczyciel i szkoła m.in. poprzez zróżnicowanie form pracy z uczniami (np. metoda projektu, nauczanie przez działanie, odwrócona lekcja).

W nauczaniu fizyki w dużym stopniu można wykorzystywać zasoby cyfrowe: encyklopedie, strony popularnonaukowe, strony instytucji naukowych, filmy edukacyjne i programy komputerowe. Należy je wykorzystywać w taki sposób, aby przyczyniło się to nie tylko do nauczania fizyki, ale także pozwoliło w przyszłości wykorzystywać te lub podobne źródła w kształceniu się przez całe życie. Zadbac trzeba także o kształcenie umiejętności krytycznej oceny źródeł internetowych.

Szczególnie cennym zasobem edukacyjnym są filmy przedstawiające doświadczenia niemożliwe do przeprowadzenia w szkole, które mogą inspirować do stawiania hipotez lub rozważań o tym, co ma wpływ na wynik, a także do samodzielnego eksperymentowania. Wiele zjawisk można przybliżyć za

pomocą symulacji komputerowych pozwalających na samodzielne zmiany parametrów układu fizycznego i obserwację wpływu tej zmiany na symulowany układ.

W trakcie obserwacji i doświadczeń uczniowie mogą używać cyfrowych czujników pomiarowych lub dostępnych na urządzeniach mobilnych aplikacji takich, jak: stoper, metronom, program do oglądania filmów w zwolnionym tempie, aplikacji do generowania i analizy dźwięku, do pomiaru przyspieszenia, pola magnetycznego, ciśnienia i natężenia oświetlenia, a także użyć smartfona jako lampy stroboskopowej.

Dobór pomocy dydaktycznych przez nauczyciela powinien być uwarunkowany ich ścisłą korelacją z wymaganiami podstawy programowej w zakresie przedmiotu fizyka. Nauczyciel może realizować doświadczenia, które nie są wymienione wprost w wymaganiach doświadczalnych, o ile te doświadczenia są bezpośrednio związane z treściami podstawy programowej w zakresie przedmiotu fizyka i ułatwiają ich zrozumienie. Nie rekomenduje się realizacji treści wykraczających ponad wymagania określone w podstawie programowej w zakresie przedmiotu fizyka, gdyby realizacja już określonych wymagań była niemożliwa do zrealizowania w założonym czasie.

## Wymagania szczegółowe:

### I.

#### Wymagania przekrojowe. Uczeń:

- I.1) przedstawia jednostki wielkości fizycznych, wyraża je poprzez jednostki podstawowe, przelicza wielokrotności i podwielokrotności,
- I.2) posługuje się materiałami pomocniczymi, w tym tablicami fizycznymi i chemicznymi oraz kartą wybranych wzorów i stałych fizykochemicznych,
- I.3) prowadzi obliczenia szacunkowe i poddaje analizie otrzymany wynik,
- I.4) przeprowadza obliczenia liczbowe, posługując się kalkulatorem,
- I.5) rozróżnia wielkości wektorowe i skalarne,
- I.6) tworzy teksty, tabele, diagramy lub wykresy, rysunki schematyczne lub blokowe dla zilustrowania zjawisk bądź problemu, właściwie skaluje, oznacza i dobiera zakresy osi,
- I.7) wyodrębnia z tekstów, tabel, diagramów lub wykresów, rysunków schematycznych lub blokowych informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu, przedstawia te informacje w różnych postaciach,
- I.8) rozpoznaje zależność rosnącą bądź malejącą na podstawie danych z tabeli lub na podstawie wykresu, rozpoznaje proporcjonalność prostą na podstawie wykresu,
- I.9) przeprowadza wybrane obserwacje, pomiary i doświadczenia na podstawie ich opisów, wyróżnia kluczowe kroki i sposób postępowania oraz wskazuje rolę użytych przyrządów i uwzględnia ich rozdzielczość,
- I.10) przestrzega zasad bezpieczeństwa podczas wykonywania obserwacji, pomiarów i doświadczeń,
- I.11) wyznacza średnią z kilku pomiarów jako końcowy wynik pomiaru powtarzanego,
- I.12) posługuje się pojęciem niepewności pomiaru wielkości prostych, zapisuje wynik pomiaru wraz z jego jednostką oraz z uwzględnieniem informacji o niepewności,
- I.13) przeprowadza obliczenia i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących,
- I.14)

wyodrębnia zjawisko z kontekstu, nazywa je oraz wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla jego przebiegu,

I.15)

przedstawia własnymi słowami główne tezy tekstu popularnonaukowego z dziedziny fizyki lub astronomii,

I.16)

przedstawia wybrane informacje z historii odkryć kluczowych dla rozwoju fizyki.

## **II.**

### **Mechanika. Uczeń:**

II.1)

rozdziela pojęcia: położenie, tor i droga,

II.2)

posługuje się do opisu ruchów wielkościami wektorowymi: przemieszczenie, prędkość i

przyspieszenie wraz z ich jednostkami,

II.3)

opisuje ruchy prostoliniowe jednostajne i jednostajnie zmienne, posługując się zależnościami

położenia, wartości prędkości oraz drogi od czasu,

II.4)

opisuje ruch jednostajny po okręgu, posługując się pojęciami okresu, częstotliwości, prędkości

liniowej wraz z ich jednostkami,

II.5)

wyznacza graficznie siłę wypadkową dla sił działających w dowolnych kierunkach na płaszczyźnie,

II.6)

stosuje zasady dynamiki do opisu zachowania się ciał,

II.7)

rozdziela opory ruchu (opory ośrodka i tarcie), omawia rolę tarcia na wybranych przykładach,

II.8)

identyfikuje siłę wypadkową działającą na ciało w ruchu jednostajnym po okręgu jako siłę

dośrodkową,

II.9)

rozdziela układy inercjalne i nieinercjalne,

II.10)

posługuje się pojęciami pracy mechanicznej, mocy, energii kinetycznej, energii potencjalnej wraz

z ich jednostkami, stosuje zasadę zachowania energii mechanicznej do obliczeń,

II.11)

doświadczalnie:

II.11)a)

demonstruje zachowanie ciał w układach poruszających się z przyspieszeniem,

II.11)b)

bada jakościowo związek między siłą dośrodkową a masą, prędkością liniową i promieniem w ruchu jednostajnym po okręgu.

## **III.**

### **Grawitacja i elementy astronomii. Uczeń:**

III.1)

posługuje się prawem powszechnego ciążenia do opisu oddziaływania grawitacyjnego, wskazuje

siłę grawitacji jako przyczynę spadania ciał,

III.2)

wskazuje siłę grawitacji jako siłę dośrodkową w ruchu po orbicie kołowej, omawia ruch satelitów wokół Ziemi,

III.3)

opisuje stan nieważkości i stan przeciążenia oraz podaje warunki i przykłady jego występowania,

III.4)

opisuje budowę Układu Słonecznego, wskazuje Słońce jako jedną z wielu gwiazd w Galaktyce oraz

Galaktykę jako jedną z wielu galaktyk we Wszechświecie, posługuje się pojęciami jednostki

astronomicznej i roku świetlnego,

III.5)

opisuje Wielki Wybuch jako początek znanego nam Wszechświata, zna przybliżony wiek

Wszechświata, opisuje rozszerzanie się Wszechświata (ucieczkę galaktyk).

## **IV.**

## **Drgania. Uczeń:**

IV.1)

opisuje proporcjonalność siły sprężystości do wydłużenia,

IV.2)

analizuje ruch drgający pod wpływem siły sprężystości, posługując się pojęciami wychylenia, amplitudy oraz okresu drgań, podaje przykłady takiego ruchu,

IV.3)

analizuje przemiany energii w ruchu drgającym,

IV.4)

omawia zjawisko rezonansu mechanicznego na wybranych przykładach,

IV.5)

doświadczalnie:

IV.5)a)

bada jakościową zależność okresu drgań ciężarka na sprężynie od jego masy,

IV.5)b)

demonstruje zjawisko rezonansu mechanicznego.

## **V.**

### **Termodynamika. Uczeń:**

V.1)

opisuje zjawisko rozszerzalności cieplnej: liniowej ciał stałych oraz objętościowej gazów i cieczy,

V.2)

odróżnia przekaz energii w postaci ciepła między układami o różnych temperaturach od przekazu energii w formie pracy,

V.3)

posługuje się pojęciem energii wewnętrznej, analizuje pierwszą zasadę termodynamiki jako zasadę zachowania energii,

V.4)

wykorzystuje pojęcie ciepła właściwego oraz ciepła przemiany fazowej do obliczania ciepła,

V.5)

wymienia szczególne własności wody i ich konsekwencje dla życia na Ziemi,

V.6)

doświadczalnie:

V.6)a)

wyznacza ciepło właściwe substancji,

V.6)b)

demonstruje rozszerzalność cieplną wybranych ciał stałych.

## **VI.**

### **Elektrostatyka. Uczeń:**

VI.1)

posługuje się zasadą zachowania ładunku,

VI.2)

oblicza wartość siły wzajemnego oddziaływania ładunków, stosując prawo Coulomba,

VI.3)

posługuje się pojęciem pola elektrycznego, ilustruje graficznie pole elektryczne za pomocą linii pola, opisuje pole jednorodne,

VI.4)

opisuje kondensator jako układ dwóch przeciwnie naładowanych przewodników, między którymi istnieje napięcie elektryczne oraz jako urządzenie magazynujące energię,

VI.5)

doświadczalnie:

VI.5)a)

ilustruje pole elektryczne oraz układ linii pola wokół przewodnika,

VI.5)b)

demonstruje przekaz energii podczas rozładowania kondensatora (np. lampa błyskowa, przeskoc iskry).

## **VII.**

### **Prąd elektryczny. Uczeń:**

VII.1)

posługuje się pojęciami natężenia prądu elektrycznego, napięcia elektrycznego, oporu elektrycznego oraz mocy wraz z ich jednostkami,

VII.2)

rozróżnia metale i półprzewodniki, omawia zależność oporu od temperatury dla metali i półprzewodników,

VII.3)

stosuje do obliczeń proporcjonalność natężenia prądu stałego do napięcia dla przewodników (prawo Ohma),

VII.4)

stosuje I prawo Kirchhoffa jako przykład zasady zachowania ładunku,

VII.5)

5) opisuje sieć domową jako przykład obwodu rozgałęzionego, wyjaśnia funkcję bezpieczników różnicowych i przewodu uziemiającego,

VII.6)

wykorzystuje dane znamionowe urządzeń elektrycznych do obliczeń,

VII.7)

opisuje zasadę dodawania napięć w układzie ogniw połączonych szeregowo i jej związek z zasadą zachowania energii,

VII.8)

opisuje funkcję diody półprzewodnikowej jako elementu przewodzącego w jednym kierunku oraz jako źródła światła,

VII.9)

doświadczalnie:

VII.9)a)

demonstruje I prawo Kirchhoffa,

VII.9)b)

sprawdza dodawanie napięć w układzie ogniw połączonych szeregowo,

VII.9)c)

demonstruje rolę diody jako elementu składowego prostowników i źródła światła.

**VIII.**

### **Magnetyzm. Uczeń:**

VIII.1)

posługuje się pojęciem pola magnetycznego, rysuje linie pola magnetycznego w pobliżu magnesów stałych i przewodników z prądem (przewodnik prostoliniowy, zwojnica),

VIII.2)

opisuje jakościowo oddziaływanie pola magnetycznego na przewodniki z prądem i poruszające się cząstki naładowane,

VIII.3)

omawia rolę pola magnetycznego Ziemi jako osłony przed wiatrem słonecznym,

VIII.4)

opisuje zjawisko indukcji elektromagnetycznej i jej związek ze względnym ruchem magnesu i zwojnicy lub zmianą natężenia prądu w elektromagnesie, opisuje przemiany energii podczas działania prądnicy,

VIII.5)

opisuje cechy prądu przemiennego,

VIII.6)

opisuje zasadę działania transformatora oraz podaje przykłady jego zastosowania,

VIII.7)

doświadczalnie:

VIII.7)a)

ilustruje układ linii pola magnetycznego,

VIII.7)b)

demonstruje zjawisko indukcji elektromagnetycznej na przykładzie względnego ruchu magnesu i zwojnicy lub na przykładzie zmiany natężenia prądu w elektromagnesie.

**IX.**

### **Fale i optyka. Uczeń:**

IX.1)

opisuje rozchodzenie się fal na powierzchni wody i dźwięku w powietrzu na podstawie obrazu powierzchni falowych,

IX.2)

opisuje jakościowo dyfrakcję fali na szczelinie,

IX.3)

stosuje zasadę superpozycji fal, opisuje zjawisko interferencji fal, podaje warunki wzmocnienia oraz wygaszenia się fal w zjawisku interferencji, opisuje przestrzenny obraz interferencji,

IX.4)

opisuje jakościowo efekt Dopplera, podaje przykłady występowania tego zjawiska (dla fal mechanicznych i elektromagnetycznych),

IX.5)

opisuje zjawiska jednoczesnego odbicia i załamania światła na granicy dwóch ośrodków różniących się prędkością rozchodzenia się światła, opisuje działanie światłowodu jako przykład wykorzystania zjawiska całkowitego wewnętrznego odbicia,

IX.6)

rozdziela fale poprzeczne i podłużne, opisuje światło jako falę elektromagnetyczną, opisuje polaryzację światła wynikającą z poprzecznego charakteru fali,

IX.7)

opisuje widmo światła białego jako mieszaniny fal o różnych częstotliwościach,

IX.8)

opisuje przykłady zjawisk optycznych w przyrodzie,

IX.9)

doświadczalnie:

IX.9)a)

obserwuje wygaszanie światła po przejściu przez dwa polaryzatory, których osie polaryzacji są prostopadłe,

IX.9)b)

demonstruje rozpraszanie światła w ośrodku.

**X.**

**Fizyka atomowa. Uczeń:**

X.1)

analizuje na wybranych przykładach promieniowanie termiczne ciał i jego zależność od temperatury,

X.2)

opisuje dualizm korpuskularno-falowy światła, posługuje się pojęciem fotonu oraz oblicza jego energię,

X.3)

opisuje jakościowo pochodzenie widm emisyjnych i absorpcyjnych gazów,

X.4)

interpretuje linie widmowe jako skutek przejść między poziomami energetycznymi w atomach z emisją lub absorpcją fotonu, rozróżnia stan podstawowy i stany wzbudzone atomu,

X.5)

opisuje zjawiska jonizacji i fotoelektryczne jako wywołane tylko przez promieniowanie o częstotliwości większej od granicznej.

**XI.**

**Fizyka jądrowa. Uczeń:**

XI.1)

posługuje się pojęciami pierwiastek, jądro atomowe, izotop, proton, neutron, elektron do opisu składu materii, opisuje skład jądra atomowego na podstawie liczb masowej i atomowej,

XI.2)

zapisuje reakcje jądrowe, stosując zasadę zachowania liczby nukleonów i zasadę zachowania ładunku,

XI.3)

wymienia właściwości promieniowania jądrowego, opisuje rozpady alfa, beta,

XI.4)

opisuje powstawanie promieniowania gamma,

XI.5)

opisuje rozpad izotopu promieniotwórczego, posługuje się pojęciem czasu połowicznego rozpadu,

XI.6)

stosuje zasadę zachowania energii do opisu reakcji jądrowych, posługuje się pojęciami energii wiązania i deficytu masy, posługuje się pojęciem energii spoczynkowej,

XI.7)

wskazuje wpływ promieniowania jonizującego na organizmy żywe,

XI.8)

wymienia przykłady zastosowania zjawiska promieniotwórczości w technice i medycynie,

XI.9)

opisuje jakościowo reakcję rozszczepienia jądra uranu  $^{235}\text{U}$  zachodzącą w wyniku pochłonięcia neutronu, podaje warunki zajścia reakcji łańcuchowej,

XI.10)

opisuje ogólną zasadę działania elektrowni jądrowej oraz wymienia korzyści i niebezpieczeństwa płynące z energetyki jądrowej,

XI.11)

wskazuje reakcję termojądrową przemiany wodoru w hel jako źródło energii gwiazd,

XI.12)

opisuje elementy ewolucji gwiazd, omawia supernowe i czarne dziury.